

MARTORELL pàg 10
Fonollosa, sobre el retard de la B-40: "No tot és culpa de Madrid"

DE SANT ESTEVE A L'OLIMP pàg 20
La futbolista Jana Fernández guanya la seva tercera Champions amb el Barça



línia nord ^{11 anys}

Montserratí Maig 2024 · Núm. 170 · linianord.cat

Foto: Gemma Sánchez/ACN

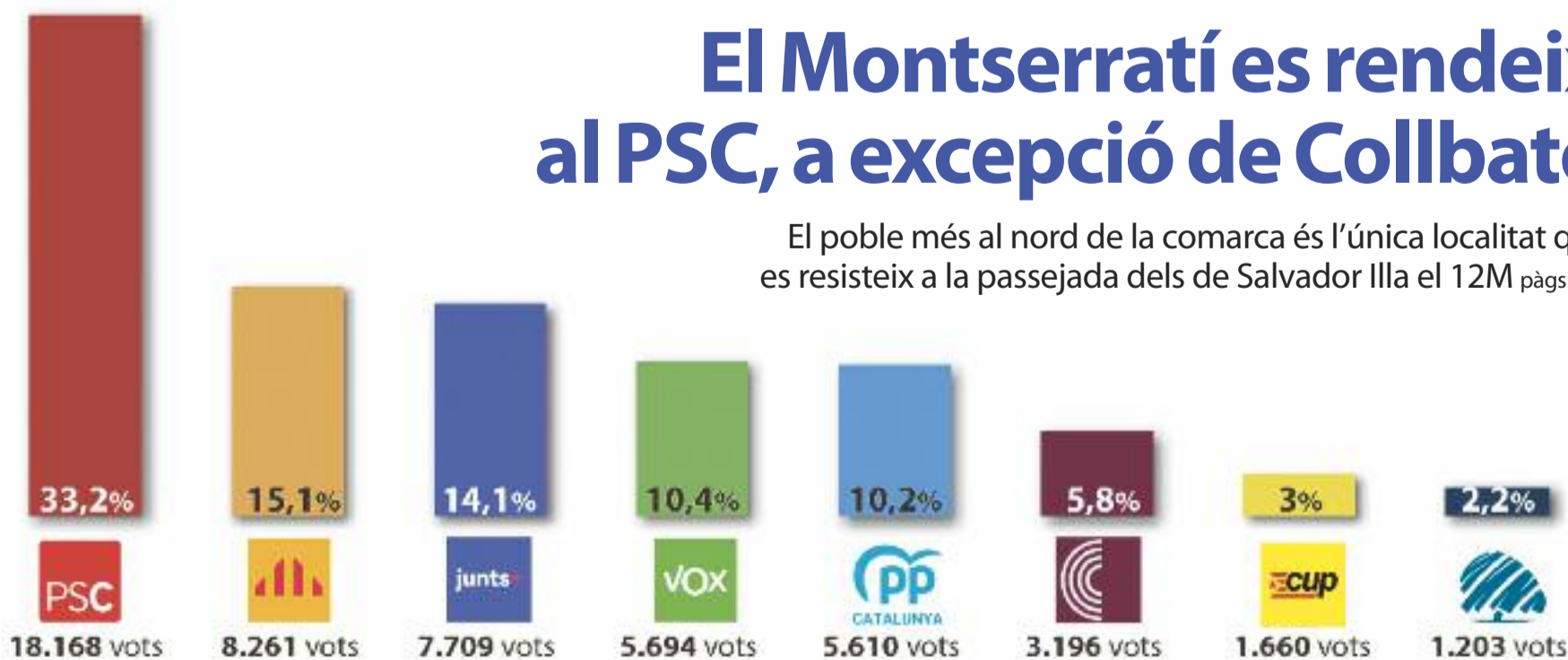


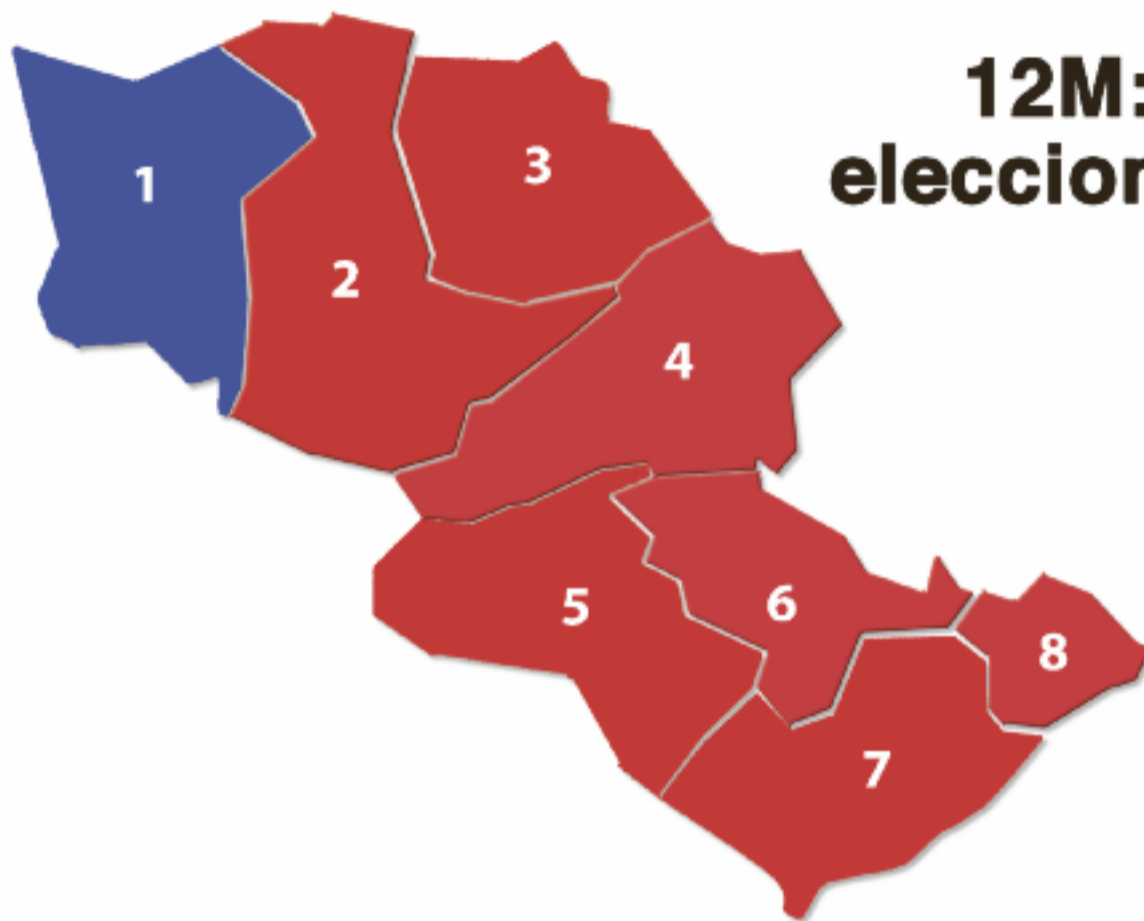
En xoc

Consternació a Esparreguera pel feminicidi d'una jove de 29 anys pàg 18

El Montserratí es rendeix al PSC, a excepció de Collbató

El poble més al nord de la comarca és l'única localitat que es resisteix a la passejada dels de Salvador Illa el 12M pàgs 2 i 3





12M: resultats de les eleccions al Montserratí

Guanyadors per municipis

-  1. COLLBATÓ
-  2. ESPARREGUERA
-  3. OLESA
-  4. ABRERA
-  5. SANT ESTEVE
-  6. MARTORELL
-  7. CASTELLVÍ
-  8. SANT ANDREU

El vermell guanya terreny

» El PSC s'imposa a tots els pobles de la comarca el 12M excepte a Collbató, on és superat per Junts+
 » ERC, que havia obtingut el primer lloc a quatre municipis el 2021, retrocedeix al Montserratí

RESULTATS ▶ El Montserratí es va tornar a tenyir de vermell el 12M. El PSC va ser la força més votada, amb el 33,2% dels vots totals, en concret 18.168, un resultat que li va permetre guanyar a gairebé tot arreu del nord del Baix Llobregat. Excepte a un lloc, a Collbató, que com si es tractés d'una vila gal·la, va resistir l'embat de les legions socialistes i va atorgar la victòria a Junts+. Ubicada a dalt de tot de la comarca, a les falques de Montserrat, Collbató és també la localitat que va registrar una participació més alta el 12M, amb el 61,2%, tres punts per sobre de la del Montserratí i la del

global del país, que van vorejar el 58%. En aquest petit poble, governat precisament pel PSC -gràcies a un acord amb la força municipalista Collbatots-, els de Carles Puigdemont van superar als de Salvador Illa per 125 vots.

CONTRASTOS ELECTORALS

El de Collbató no va ser l'únic cas en el qual un partit que governa un ajuntament no guanya al seu municipi en unes catalanes. De fet, el cas més paradigmàtic va ser el de Martorell, on el PSC va tornar a imposar-se de manera solvent, amb el 35,4% dels vots, tot i que hi governa Junts, de la mà

de Xavier Fonollosa, l'alcalde que l'any passat a les municipals va assolir una absolutíssima majoria. El 12M, tanmateix, els juntaires van caure a la tercera po-

58 %

Aquesta va ser la participació del Montserratí, molt similar a la del país

sició, per darrere del PSC, com hem dit, i d'ERC, que va frenar la seva caiguda general i hi va que-

dar segona per una diferència de menys de 20 vots per sobre dels de Puigdemont. Així i tot, aquesta petita victòria d'ERC no va amagar la desfeta que van patir la darrera nit electoral: a les anteriors eleccions catalanes del febrer del 2021, ERC va guanyar a Collbató, Olesa, Sant Esteve i Castellví; tres anys més tard, al passat 12M, els socialistes -i Junts- els van arrabassar el primer lloc als quatre municipis, on van caure a la tercera posició.

On van mantenir el tipus va ser a Sant Andreu de la Barca -on governen al consistori- quedant en segona posició amb el 14%

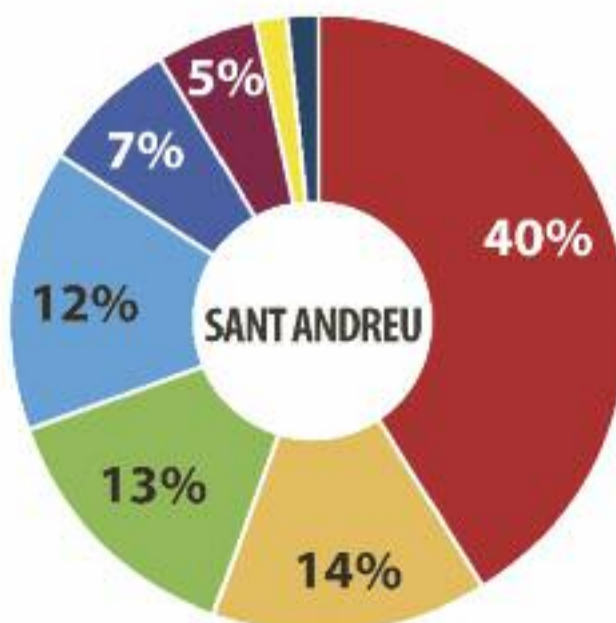
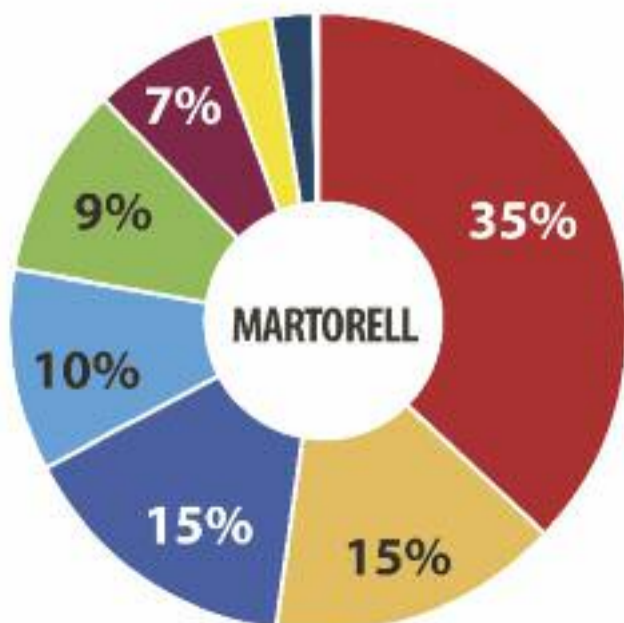
dels vots, per davant de Vox i PP, que van créixer a diferent nivell el 12M: Vox mig punt, mentre que el PP, en la tònica general catalana, més de vuit. Sense anar més lluny, el segon millor resultat del partit d'ultradreta al Montserratí el va assolir a Sant Andreu, amb el 13,5% dels sufragis. Només a Olesa van tenir un resultat millor, amb el 14,4%.

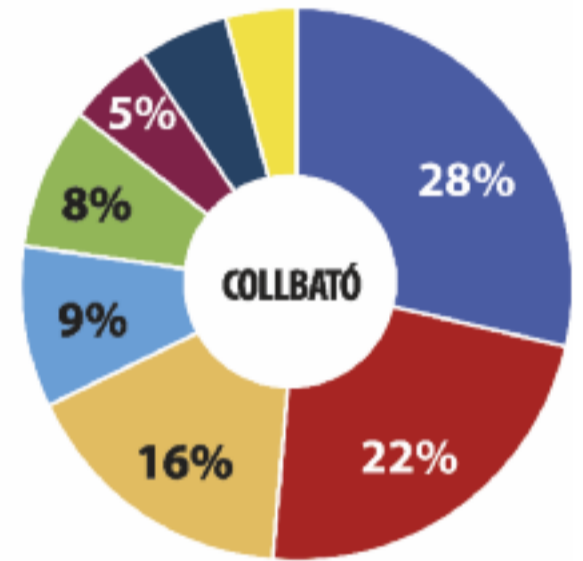
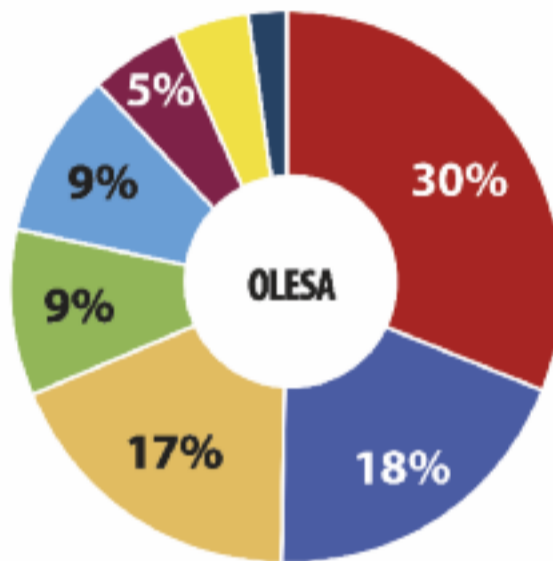
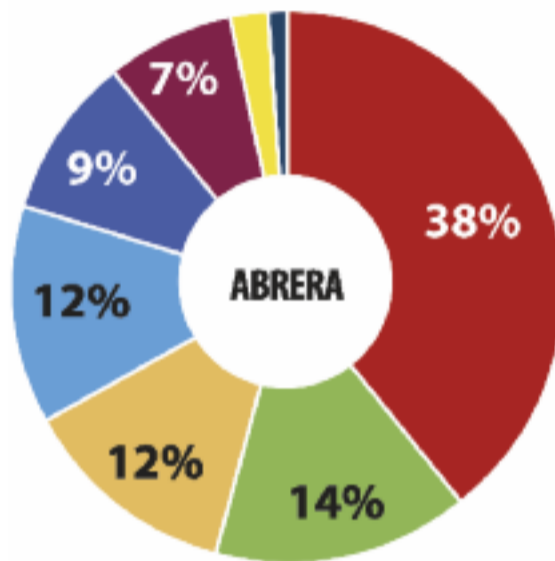
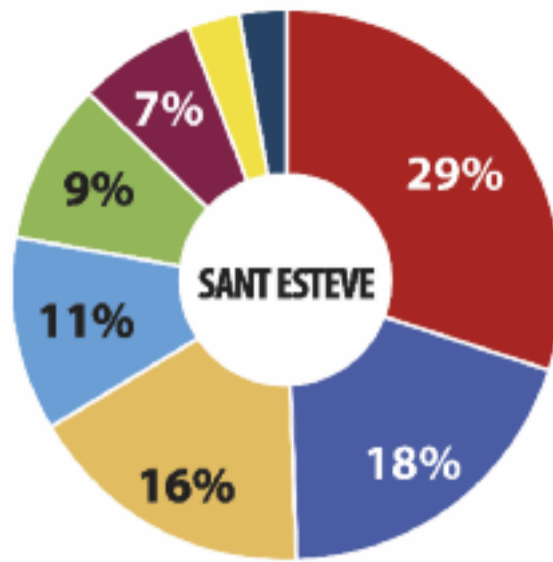
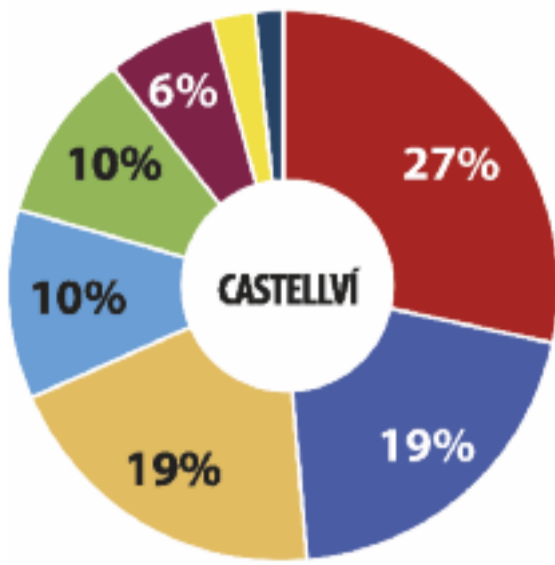
Continuant amb la ultradreta, però ara de caràcter independentista, Aliança Catalana no va entrar amb gaire força a la comarca. Destaca, això sí, el 4,6% dels vots que va recollir a Collbató, un percentatge gairebé el doble de la mitjana de la resta de municipis, on els ultres de Sílvia Orriols amb prou feines van superar el 2,5% dels sufragis totals.

CAUEN COMUNS I CUP

Per altra banda, cal donar un cop d'ull a les formacions d'esquerres. Els comuns van protagonitzar una caiguda a tots els municipis del Montserratí. El seu millor resultat el van obtenir a Olesa, amb el 7,1% de les paperetes. Per la seva banda, l'altre gran perjudicat de la nit electoral va ser la CUP, que va caure de manera important a cadascun dels pobles de la comarca. A Collbató, de fet, va quedar per sota d'Aliança Catalana.

Per acabar, qui va desaparèixer del mapa va ser Ciutadans, que al Montserratí va recollir al voltant de l'1% dels vots, quedant sovint per sota fins i tot del partit animalista PACMA.





CORFUS 2024



ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu
www.caritascatalunya.cat
 bizum: 38031
 ES69 2100 5000 5802 0008 9517



La lupa

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres



Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el bernat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

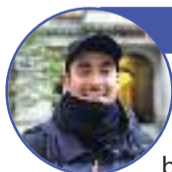
grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!".

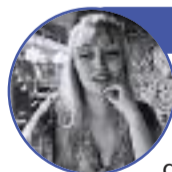
Aquí es piula

Tuits en paper



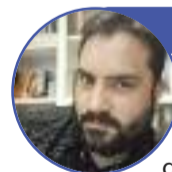
@jmangues

Tenim el jovent incorporant-se al mercat laboral amb feines precàries i el dret de l'habitatge absolutament desprotegit? Aquí les conseqüències. Mai els menors de 35 anys havien tingut tan poc accés a l'habitatge de propietat com ara. Clau per desenvolupar el teu projecte de vida.



@albasidera

Des de Madrid es confon fi del procés amb fi de l'independentisme: és coherent amb creure que l'independentisme va sorgir com un bolet creat per uns polítics concrets. No han entès qui va a remolc de qui. Per a bona part dels independentistes, la fi del procés és sobretot un *reset* higiènic.



@AndreuNavarra

Tenim dues revolucions pedagògiques urgents sobre la taula: la desdigitalització i la descompetencialització. Si no les fem, perdrem la ciència, el català i les formes culturals pluralistes que ens són comunes. Caurem en un nihilisme depressiu propi d'una colònia.



@valtonyc

Que l'abstencionisme hagi estat capaç de sacsejar els partits diu molt de la consciència democràtica de la societat catalana. En altres llocs es veu com simple passotisme que perpetua la misèria, mentre que aquí s'ha valorat com una acció de protesta que ja ha provocat reaccions.



Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Dipòsit Legal: B 12314-2013

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat



Els semàfors



El centre de naixements de l'hospital de Martorell ha reobert, després d'un any tancat per manca de llevadores. L'espai té ara una desena de treballadores més i vol continuar sent un referent en l'atenció al part.

Hospital de Martorell

pàgina 10



L'entitat de Castellví de Rosanes Hipofam acaba de rebre 25.000 euros de la Fundació Innocente Innocente. Aquests diners serviran com a impuls per a la investigació i el tractament d'una malaltia rara, la hipomagnesèmia.

Hipofam

pàgina 14



L'Ajuntament d'Olesa fa un pas més en la recerca de la veritat i la justícia per a les víctimes de la dictadura. Acaba de crear un correu electrònic per recaptar informació sobre els olesans represaliats pel franquisme.

Ajuntament d'Olesa

pàgina 16

El + llegit

línianord.cat

- 1 **Detenen l'exparella de la jove de 29 anys assassinada en una carretera d'Esparreguera**
- 2 **Commoció a Esparreguera per l'assassinat de la jove de 29 anys: "El masclisme mata"**
- 3 **Els socialistes viuen una nit dolça a Olesa mentre ERC experimenta una jornada amarga**
- 4 **Investiguen la mort violenta d'una dona que ha aparegut en una carretera d'Esparreguera**
- 5 **Detinguts tres homes per robatoris violents a Olesa i Martorell**

Per la igualtat de drets i deures

per Lluís Llanas



Foto: Arxiu

Actualment, existeixen diferències significatives en el tracte que reben els treballadors dins del nostre país. Mentre que el focus principal s'ha posat en els assalariats i en els drets dels treballadors per compte d'altri, els autònoms, petits empresaris i comerciants han estat, en gran mesura, oblidats. A aquests se'ls exigeix complir amb totes les obligacions imposades a les empreses, però gairebé no se'ls reconeixen els drets dels quals gaudeixen els treballadors assalariats.

El principi fonamental establert a l'article 14 de la Constitució espanyola subratlla la igualtat davant la llei per a tots els ciutadans, sense importar-ne l'origen, la raça, el sexe, la religió o altres característiques personals o socials. Aquest principi ha de ser el pilar sobre el qual es construeixin les polítiques d'ajuda i suport, assegurant que cap persona o grup sigui discriminat o privilegiat injustament.

És imperatiu que les ajudes siguin universals i accessibles

per a tothom, seguint el model de la seguretat social i la jubilació. Aquest enfocament garanteix que cada individu rebi el suport necessari segons les seves necessitats i circumstàncies, promovent així la igualtat d'oportunitats i el benestar general. En aquest context, la renda bàsica també ha de ser universal, ja que proporciona un suport bàsic a totes les persones, independentment de la seva situació econòmica o laboral. Això assegura que ningú es quedi enrere i contribueix a reduir la desigualtat social.

A més, és fonamental que prevalgui la cultura de l'esforç a la nostra societat. Reconèixer i valorar el treball ardu i la dedicació de cada individu és essencial per fomentar la meritocràcia i el progrés col·lectiu. L'esforç personal i la superació

han de ser els pilars sobre els quals l'èxit es construeix, independentment de les circumstàncies individuals.

En resum, és imprescindible que les autoritats actuïn en concordança amb els principis constitucionals d'igualtat i justícia, assegurant que tots els ajuts i les polítiques de suport siguin universals i equitatives. En un país d'empresaris com el nostre, és necessari repensar els rols a la societat, no tant entre classes dominants i classes subjugades, sinó assegurant que la igualtat d'oportunitats, de càrregues fiscals i de suport del sistema públic sigui equitativa per a tots. Només així podrem construir una societat més inclusiva, on l'esforç i la meritocràcia siguin reconeguts i valorats com a pilars fonamentals del progrés.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes



#Junqueras



#LGTBifòbia



#Xavi



@Esquerra_ERC: "Ens cal un procés de reconexió amb la societat". El president d'ERC renuncia al seu càrrec per "escoltar la gent" i buscarà un aval explícit per continuar.

@Aurora_Madula: Fa només 34 anys que l'OMS va retirar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals. Avui celebrem el dia contra la LGTB-fòbia i encara hi ha discriminació.

@andreuginola: És difícil fer-ho pitjor. No dic que la decisió d'acomiar Xavi sigui dolenta, però portem unes setmanes fent el ridícul. Els projectes no es canvien en tres setmanes.



Les estacions d'AVE enmig del no res

per Max Zañartu

La crisi del 2008 va deixar una forta empremta a Catalunya i a l'Estat. D'un any per l'altre, centenars de milers de treballadors van acabar al carrer per culpa d'un còctel altament explosiu: la barreja de la crisi financera amb l'explosió de la bombolla immobiliària. Per al record, diverses proclames que tenien com a objectiu explicar com havíem arribat a aquella situació: si s'havia estirat més el braç que la màniga, si s'havia viscut per sobre de les nostres possibilitats, si calia ajustar-se el cinturó, si la crisi l'havien de pagar uns o altres...

Un dels blancs més freqüents del cabreig van ser les anomenades "infraestructures faraòniques", grans inversions que a ulls del públic obeïen més a criteris polítics que econòmics: autovies radials gratuïtes, línies de metro automàtiques amb giragones inexplicables, aeroports sense passatgers... Tanmateix, dins de la categoria d'infraestructures faraòniques va fer especial fortuna una subcategoria en concret: les estacions de l'AVE "al-mig-del-no-res".

Molts van considerar insultant que, mentre es retallava en serveis bàsics, la xarxa d'Alta Velocitat Espanyola continués estenent els seus tentacles de manera imparabile des de Madrid. De fet, aquest discurs va trobar a Catalunya un bon caldo de cultiu: l'inici de la crisi de Rodalies, provocada per una forta desinversió (que aleshores començava a ser crònica) i una prioritització total per l'alta velocitat als accessos de Barcelona que escanyava el ferrocarril convencional. En resum, de la nit al dia es va fer una estesa de desenes de milers de quilòmetres de vies d'alta velocitat. Com que l'alta velocitat i les giragones no són bons amics, es van evitar certs traçats per nuclis urbans, tot construint estacions completament excèntriques i, conseqüentment, absolutament infrautilitzades.

L'alta velocitat ha de complir dos requisits perquè l'adjectiu "alta" no sigui un simple eufemisme: traçats rectes i poques parades. Accelerar i frenar un tren a 300 km/h no es fa en pocs metres i, per tant, per treure profit a una velocitat punta elevada cal parar el mínim possible. És per això que l'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua i, per tant, no són pocs els pobles i les ciutats que veuen passar trens d'alta velocitat pel seu municipi sense aturar-se o que, si els veuen parar, ho fan a desenes de quilòmetres del nucli urbà.

Val a dir que, a la lliga d'estacions d'AVE "al-mig-

del-no-res", Catalunya no es va quedar enrere: les estacions del Camp de Tarragona i Figueres-Vilafant han competit a primera divisió amb altres com Cuenca, Guadalajara, Requena-Utiel, Villena, Antequera-Santa Ana o Segovia. Sobre la idoneïtat d'aquestes estacions ja s'ha escrit riu de tinta i, per tant, no és l'objectiu de l'article. El principal propòsit d'aquestes línies és mostrar que en una cosa els espanyols són extremadament bons: copiar els francesos.

Si bé França va ser pionera en el desenvolupament de l'alta velocitat a Europa, Espanya no es va voler quedar enrere. Tot i el handicap que representava tenir una xarxa amb un ample de via diferent del de tota Europa, Espanya va crear des de zero una xarxa d'alta velocitat més extensa, més radial, amb més estacions "al-mig-del-no-res" i, en definitiva, més grandiosa que la de França. I ho va aconseguir. No en va, avui dia l'estat espanyol és dels països que construeix quilòmetres d'alta velocitat de manera més barata.

L'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua

I no és que França no tingui estacions d'AVE envoltades de camps o d'aparcaments de cotxes. De fet, l'estat veí té moltes estacions d'alta velocitat a desenes de quilòmetres dels seus nuclis urbans: Aix-en-Provence TGV, Avignon TGV, Belfort-Montbéliard TGV, Besançon Franche-Comté TGV, Champagne-Ardenne TGV, Lorraine TGV, Gare de Mâcon-Loché-TGV, Meuse TGV, TGV Haute-Picardie, Valence TGV, Montpellier-Sud-de-France, Nîmes-Pont-du-Gard... Disputant-se amb Espanya aquesta espècie de Champions League d'estacions "al-mig-del-no-res".

La diferència entre França i el seu alumne avançat, Espanya, és que els francesos han connectat amb més o menys èxit aquestes estacions excèntriques a la xarxa de trens regionals, intentant evitar que la seva xarxa d'alta velocitat sigui una xarxa totalment paral·lela a la xarxa convencional, millorant la capil·laritat del servei de TGV. A Espanya, en canvi, les poques ganes i el doble ample de via (estàndard per a l'alta velocitat i ibèric per a la xarxa convencional) sí que han consolidat dues xarxes total-

ment paral·leles. Només als llocs on s'han instal·lat intercanviadors d'ample i es disposa de trens que poden canviar l'ample hi ha una certa compatibilitat entre les dues xarxes.

Per altra banda, cal destacar que, si bé França ha construït moltes estacions d'alta velocitat *ex novo*, mai ha deixat de servir les estacions centrals d'aquestes mateixes ciutats amb els seus TGV. Per Nîmes, Montpellier i moltes altres ciutats tant hi passen TGV per la seva estació històrica com per la nova (fet que, certament, de vegades genera confusió). A Espanya, aquesta solució ha estat inaudita fins avui dia pel mencionat problema del doble ample de via, si bé la implantació de l'ample estàndard al corredor mediterrani pot fer que això comenci a canviar.

Tema a part és la urbanització dels entorns d'aquestes estacions. Si bé a Espanya destaca la boja història sobre la urbanització fantasma de Valdeluz a Guadalajara, els francesos (com sempre) han tirat de pressupost i d'eufemismes per construir *Poles d'Exchange*, *Poles de Développement* (o com diríem els mortals, oficines i centres comercials amb moltes rotondes). N'és un cas paradigmàtic la ZAC *Cambacérés* a l'estació Montpellier-Sud-de-France.

En definitiva, Espanya i França han construït en relativament poc temps una xarxa d'alta velocitat destinada a relligar tots els centres polítics i econòmics a les seves respectives capitals. Aquestes xarxes s'han erigit deixant de banda molts pobles i ciutats, i fins i tot han servit d'excusa per empijorar serveis de tren ja existents a la xarxa convencional. En algunes capitals de província (de departament, a França) s'ha propiciat la construcció de noves estacions a quilòmetres dels nuclis urbans, retallant serveis a les estacions històriques d'aquests nuclis (especialment a Espanya). Finalment, i per variar, en aquelles ciutats on l'alta velocitat s'ha fet arribar al centre del nucli urbà, aquesta ha comportat, massa vegades, un procés de gentrificació que no ha passat desapercbut.

Com hem vist en el cas de les estacions "al-mig-del-no-res", Espanya no és un cas aïllat, sinó que reproduceix un model del nostre entorn més proper. Per a bé o per a mal, moltes coses que s'han pensat, s'han fet o s'han dit ja s'han pensat, fet o dit en contextos no gaire llunyans. El que marca la diferència és saber aprendre dels errors, i en aquest cas l'únic que s'ha fet és aprofundir en aquest de particular.

Les millors perles



La paternitat implica, especialment en els primers mesos, no poder dormir tranquil. L'exemple més extrem és el d'una parella argentina que té un nadó que, a les nits, s'escapa amb el seu gos. Sort que la policia el troba sa i estalvi.

Salvar-se del càncer fent servir un mètode creat per un mateix. Això és el que li ha passat a un metge australià amb glioblastoma, un tipus de càncer cerebral agressiu. La satisfacció de curar-se ha estat per partida doble.

Un jove colombià va deixar la seva bicicleta lligada al carrer amb un dels millors cadenats del mercat, convençut que així no li robarien. Quan la va anar a buscar la va trobar sense rodes, pedals, seient ni manillar. El cadenat va servir-li de poc.

Através de les xarxes socials, a diversos llocs del món s'ha aprofitat de moda sortir al carrer amb ànecs grocs de goma al cap. Sembla una tendència inofensiva, però una jove va agafar paparres perquè el seu gos jugava amb l'aneguet.

X (@antonlezcano)

LA FOTO



línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable



David
Fernàndez



Montserrat
Tura



Neus
Munté



Oriol
Lladó



Susana
Pérez



Dolors
Sabater



Xavi
Casinos



Lucía
Delgado



Fernando
Carrera



Janet
Sanz



Xavier
Godàs



Manuel
S.V. Beuter



Jordi
Martí Galbis



Elisenda
Alamany



Xavier
Marcé



Oriol
López



Ferran
Falcó



Manuel
Reyes



Nùria
Parlon



Arnau
Nadeu



Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC



Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistente, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'*escoltar* la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tració que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconseguix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

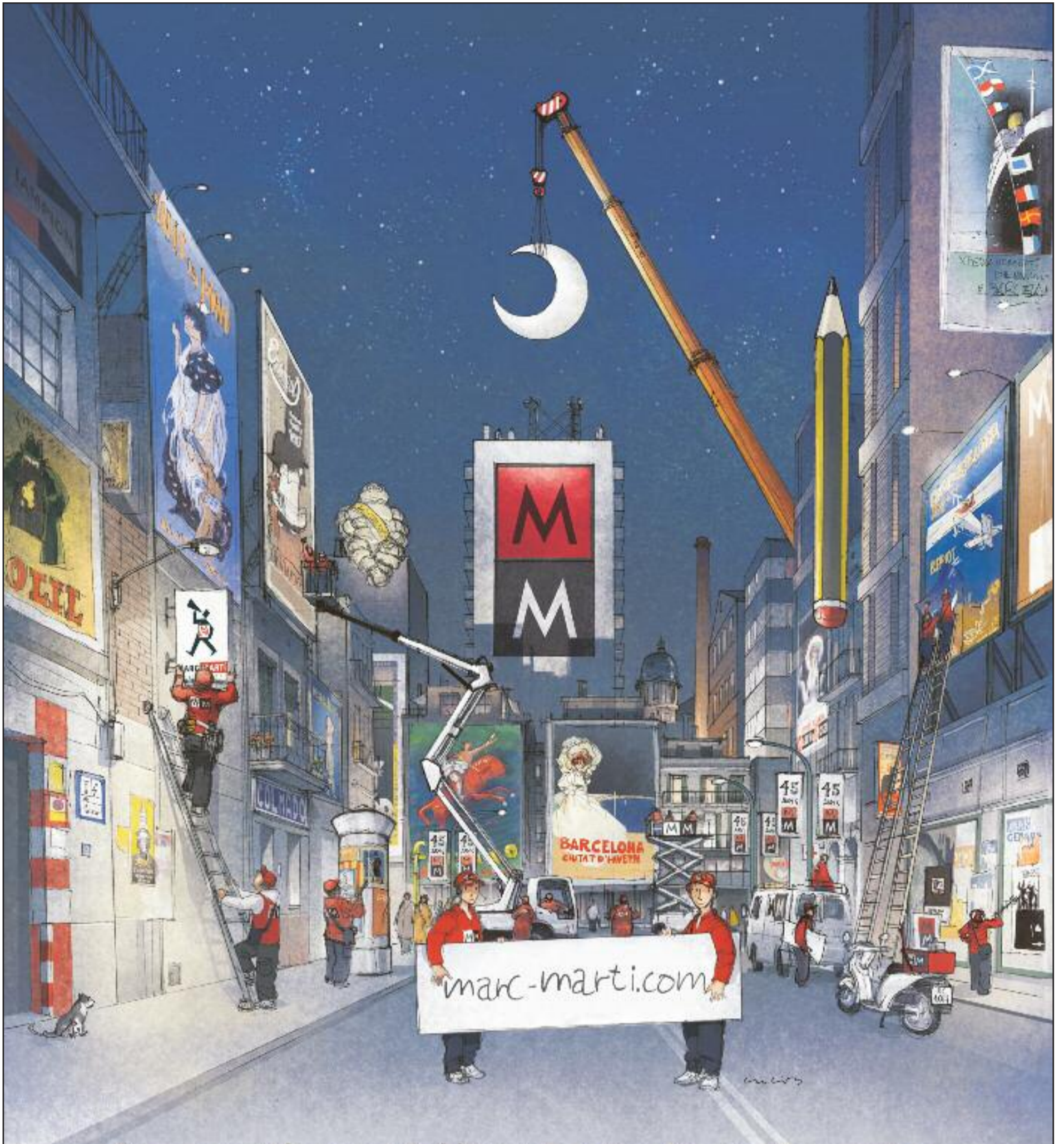
”

Flaixos

@EvaPiquer: La pluja cal molt i molt i l'hem de celebrar, això és així, però a mi em deprimeix de mala manera i això també és així.

@ALuisAritmendi: És curiós. Però noto que els alumnes rebaten cada cop més les explicacions del mestre. No se'n refien. És una pèrdua d'autoritat?

@massanagranair: M'ha tocat de segon suplent del president de mesa electoral a les eleccions europees. És el pitjor dia de la meua vida.



Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa, Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual, Decoració, Exposicions i Street Marketing.



MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

El Centre Ocupacional de Can Serra va celebrar el 15 de maig una jornada de portes obertes per donar a conèixer les instal·lacions i l'activitat de l'espai, que treballa per la inclusió social i laboral de persones amb diversitat funcional.

El centre de naixements de l'hospital reobre un any després

» El servei s'havia tancat l'any passat per manca de treballadores
» L'espai compta ara amb 22 llevadores, 10 més que quan va obrir

SALUT ▶ El primer espai públic de Catalunya per donar llum de manera natural, ubicat a l'hospital de Martorell, va tancar el desembre del 2022 per manca de llevadores. Ara, un any i escaig més tard, reobre les portes. "Dels problemes hem tret oportunitats", va dir a principis de mes el director gerent del centre mèdic, el doctor Jordi Trelis, durant una visita inaugural que va comptar amb la presència dels consellers de Salut i de Feminismes de la Generalitat, Marnel Balcells i Tània Verge.

Trelis feia referència al fet que ara, en comptes de 12 llevadores, n'hi ha 22, cosa que "garanteix tirar endavant el servei i que es mantingui molts i molts anys", va afirmar. El gener del 2023, des de la direcció de l'hospital van explicar als mitjans que les llevadores havien deixat la feina "per motius personals", tot i que les treballadores van al·legar en el



L'interior del centre de naixements de Martorell. Foto: Ajuntament

seu moment que havien comunicat a la direcció que calien fer-hi reformes per solucionar diverses problemàtiques, com ara la manca de personal per cobrir les guardies i la importància de crear protocols que incloguessin altres àrees més enllà de la d'obstetrícia, com pediatria, ginecologia o anestèsia.

En aquell moment, tal com van denunciar les treballadores a *Línia Nord*, no va haver-hi cap

resposta per part de la gerència. Sense anar més lluny, entre el setembre fins al desembre del 2022 van marxar 11 llevadores, perquè se'ls havia acabat el contracte, no l'havien volgut renovar o bé havien demanat una excedència. Ara, el doctor Trelis informa que algunes d'aquelles llevadores s'han reincorporat, "però no totes". "Hem tingut la capacitat d'atraure talent que vol treballar en aquest projecte", reivindica.



Foto: Ajuntament

Els amants dels trens omplen la ciutat amb el Martotren

FIRA ▶ Durant tot el cap de setmana de 25 i 26 de maig prop de 4.000 persones van omplir la Nau 1 de Ca n'Oliveres per gaudir de la Fira de Modelisme dels Amics del Ferrocarril de Martorell, el Martotren, una mostra que enguany arribava a la seva onzena edició.

Es tracta d'una de les cites més rellevants del panorama ferroviari del país, amb una quinzena de maquetes ferroviàries

disponibles, de diferent escala, procedents d'arreu de l'estat.

"Tots els venedors, expositors, maquetistes i el públic que ha vingut ha gaudit moltíssim i hem marxat molt contents", expressa Lluís Ventura, president d'Amics del Ferrocarril. Per la seva banda, l'alcalde Xavier Fonollosa, que també hi va anar, creu que el Martotren aspira a convertir-se en la mostra més important de tot el país.

Desallotgen tres persones d'una casa del carrer Mercadal

POLICIAL ▶ Tres persones van ser desallotjades el dia 23 de maig d'una casa que estaven ocupant de manera il·legal al carrer Mercadal. La policia local els va fer fora a instàncies del jutjat de Martorell per ocupació i danys i va informar sobre els fets als propietaris de l'habitatge.

Una setmana abans, el cos municipal va desallotjar un altre habitatge que ocupaven de manera il·legal vuit persones. Està ubicat al carrer de les Escales, molt a prop de les estacions dels ferrocarrils i Renfe.

En concret, aquest edifici està en "estat greu d'insalubritat i en perill d'esfondrament", segons van informar des de la policia municipal. Els ocupes havien estat avisats dies abans del desallotjament, ja que els tècnics de l'Ajuntament hi havien detectat greus problemes estructurals a la casa.

A l'abril, per altra banda, la policia local també va desallotjar dues persones d'una altra casa que ocupaven de manera il·legal i que també corria un seriós risc d'esfondrament.

"No tota la culpa del retard de la B-40 és de Madrid"



Fonollosa, durant la seva visita a la UPF. Foto: Ajuntament

POLÍTICA ▶ L'alcalde, Xavier Fonollosa, creu que el retard a l'hora de posar en marxa la B-40 també té a veure amb les discrepàncies entre diversos municipis del Montserratí. "No tota la culpa és de Madrid", va expressar l'alcalde en un acte de mitjans del maig a la Universitat Pompeu Fabra (UPF) de Barcelona. "Mentre a Catalunya hem estat parlant de la B-40 els darrers 30 anys, a Madrid han fet la M-30, la M-40 i la M-50", va afegir, en to de crítica, l'alcalde Fonollosa.

En aquesta línia, Fonollosa, que també és vicepresident de la Federació de Municipis, va voler posar èmfasi en la necessitat que les accions dels governs locals siguin "dinàmiques i no pas estàtiques". Per altra banda, el batlle també va destacar la "bona sintonia" de Martorell amb els municipis del seu voltant, així com amb el Consell Comarcal i la Diputació, però va recordar que "no sempre" hi ha hagut "el consens desitjable amb la Generalitat", i va posar com a exemple la sequera.



Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg



Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

DONES Periodistes contra el masclisme



Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

“**H**i ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyà fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyà imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incrèdilitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pug per cobrar més,



Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries. Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat



“

– **[Comercial immobiliària]**
**Hi ha pocs pisos
 de lloguer i molta gent
 en llista d'espera...**

– **[Newma]**
**L'anunci deia que teníeu
 un pis de lloguer
 de dues habitacions
 per 600 euros.**

– **[Comercial immobiliària]**
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

Obren el termini de presentació de sol·licituds per accedir als ajuts al pagament del rebut de l'aigua per a les persones més grans de 65 anys empadronades al municipi. Els beneficiaris podran tenir un ajut màxim de 112 euros anual.

“Recuperar el passat per no oblidar ni tornar-hi”

MEMÒRIA ▶ “No oblidar el que va passar per intentar no tornar-hi”. Amb aquesta intenció, expressada pel regidor de Cultura, Andreu Mitjans, s’ha celebrat al municipi la primera edició de la Setmana de la Memòria Democràtica.

Entre els dies 11 i 17 de maig, el teatre Núria Espert ha acollit diferents espectacles i actes relacionats amb diversos episodis de la guerra civil espanyola i la dictadura franquista, com ara l’exposició ‘Vençedors i vençuts’, que és una mostra de la vida quotidiana a Sant Andreu i altres municipis de la comarca durant els anys del franquisme.

VEÏNS A LA “MALEÏDA” GUERRA

El recital de poesia i música *Guernica*, representat per donar visibilitat als horrors de la guerra i el bombardeig “genocida” d’aquesta ciutat basca, i la projecció del documental *La memòria*



Recital sobre el bombardeig de la ciutat de Guernica. Foto: Ajuntament

dels nostres avis. *Maleïda guerra*, on la gent gran del municipi explica les seves vivències entorn de la guerra civil a Sant Andreu de la Barca, van ser dos dels espectacles més aplaudits pels espectadors santandreuenes i d’altres municipis de la comarca que van omplir el teatre, els dies 11 i 17 de maig.

Les presentacions de *Las niñas de Elna* i *París érem nosaltres*, llibres que parlen de la vida a l’exili, han completat el programa de la primera setmana, que segons el regidor Mitjans es vol consolidar al municipi “i fer-la cada any amb més exposicions, més projeccions i més activitats”.



Dues treballadores en una nau industrial. Foto: Ajuntament

Nou programa d’ocupació per a treballadors en atur

LABORAL ▶ Amb l’objectiu de promoure la contractació dels residents al municipi, l’Ajuntament ha posat en marxa la desena edició del programa ‘Sant Andreu Avança per l’Ocupació’.

A través del suport a les empreses per a contractar personal a l’atur, es pretén donar feina a les persones que formen part dels col·lectius més desfavorits: dones, joves i persones més grans de 45 anys, entre d’altres.

Segons el regidor d’Activitat Econòmica, Miquel Àngel Abril, “la finalitat del programa és incentivar la reinserció social a través de l’ocupació efectiva i fomentar l’ocupació i consolidar el teixit empresarial i comercial de Sant Andreu de la Barca”.

Enguany, el consistori hi destinarà un total de 73.000 euros, que poden rebre les empreses que tinguin el centre de treball al municipi.

Sant Esteve | En estudi el nou model de recollida i reciclatge

El 9 de maig es va reunir per primer cop la Comissió per la transició del canvi de model de recollida i reciclatge de residus, creada per determinar el model òptim de recollida de la brossa a implementar els anys vinents, segons la normativa europea.

Castellví | Sant Esteve

Un futur millor per a infants malalts

» Una fundació finança l’activitat d’una associació de Castellví especialitzada en hipomagnesèmia
» Es tracta d’una malaltia genètica i minoritària que no té cura i afecta les persones des de la infància

CASTELLVÍ ▶ El projecte de recerca científica ‘Futuro Magnífico’ de l’Associació Hipofam, fundada l’any 2013 a Castellví de Rosanes per a la informació i la investigació de la hipomagnesèmia familiar, ha rebut 25.000 euros de finançament per part de la Fundación Inocente Inocente, entitat que l’ha reconegut amb el premi ‘Inocente 2024’.

Segons confirma a *Línia Nord* el president d’Hipofam, Antonio Cabrera, els diners es destinaran a la investigació científica sobre la hipomagnesèmia familiar i a l’atenció d’infants afectats. “Volem finançar una nova línia d’investigació per obtenir cèl·lules renals a partir de cèl·lules de la pell dels pacients”, detalla Cabrera.

PATOLOGIA GENÈTICA

La hipomagnesèmia familiar és una patologia hereditària que afecta els gens que codifiquen les

proteïnes Claudina16 o Claudina19. Aquestes dues proteïnes treballen conjuntament en la reabsorció del magnesi i el calci en els túbuls renals, concretament a la branca gruixuda ascendent de la nansa d’Henle.

Segons explica Cabrera, “quan aquestes proteïnes no fan la seva funció, el magnesi i el calci es perden per l’orina ocasionant hipomagnesèmia o magnesi baix a la sang”. Per aquest motiu, continua el president de l’entitat castellvinenca, “les persones afectades han de prendre suplement de magnesi a dosis molt altes per tal d’evitar la simptomatologia com la tetània, les rampes o els dolors musculars”.

TERÀPIES DE SUPORT

Les persones afectades pateixen una progressió cap a la malaltia renal crònica i el tractament renal substitutiu -diàlisi i tras-



Membres de l’associació a l’entrega de premis de la Fundació Inocente Inocente. Foto: Hipofam

plantament- en etapes primerenques de la vida. També són característics els defectes oculars congènits que limiten la visió en diferents graus.

Pel fet que no s’ha trobat cap tractament per curar aquesta malaltia, actualment només hi ha tractaments de suport. “Els

pacients han de prendre magnesi per intentar compensar les pèrdues renals o també medicaments per controlar l’àcid úric, i vitamina D per ajudar a la formació dels ossos i evitar el raquitisme i l’hipoparatiroidisme”, diu Cabrera, que explica a aquesta publicació que va fundar Hi-

pofam a Castellví de Rosanes perquè era el lloc on vivien amb el seu fill quan, amb només dos anys, li van diagnosticar aquesta malaltia minoritària. “Els diners cobriran les despeses dels malalts, ja que el tractament no el cobreix la Seguretat Social”, especifica Cabrera.



territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**



Miles de niños y niñas
viven atrapados
en las luces rojas
de la explotación sexual
que sufren sus madres.

**Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014
y ayúdanos a evitar que los más pequeños
sean víctimas de la trata de personas.**

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

**SONRISAS[®]
DE BOMBAY**

#rompeconlatrata
sonrisasdebombay.org

Successos | Detingut el lladre de la màscara de Carnaval

Els Mossos d'Esquadra van detenir el 13 de maig un home de 42 anys que havia atracat tres cops el mateix estanc a Olesa, en tres setmanes. L'home duia caputxa i la cara tapada amb un passamuntanyes o una màscara de Carnestoltes.

Crida per trobar familiars de víctimes del franquisme

MEMÒRIA ▶ “Busquem els familiars dels 166 olesans i olesanes sotmesos a judicis franquistes entre els anys 1939 i 1978”. Amb aquest cartell, l'Ajuntament ha fet una crida per tractar de localitzar familiars de víctimes de judicis sumaríssims durant la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista.

“Aquesta és una petita part de la repressió patida durant aquest període, ja que hi ha molts casos que no queden documentats o que s'han perdut en l'oblit”, remarca el regidor de Memòria Històrica, Xavier Rota, que afegeix que hi ha moltes casuístiques diferents, “des de funcionaris depurats fins a mestres desterrats o població civil afusellada, amb les restes amuntegades en fosses comunes o abandonades en cunetes”.

Des de l'esmentada regidoria s'assegura que no n'hi ha prou amb aquests actes de reparació,



Mur del Parc de la Memòria, inaugurat el mes de febrer. Foto: Ajuntament

ja que segons recorden “es tracta d'una tasca complexa, donat el gran nombre de víctimes i la dispersió geogràfica dels seus descendents”.

RECUPERAR LA HISTÒRIA

Per altra banda, dins de la seva campanya de recuperació de la memòria històrica que el mes de febrer va viure l'acte d'inauguració del Parc de la Memòria, l'A-

juntament afirma que està compromès a realitzar actes de reparació jurídica per aquells familiars que es localitzin.

Amb aquesta finalitat, l'Arxiu Històric Municipal ha creat un correu electrònic, sumarissims@olesademontserrat.cat, per facilitar la comunicació i la recollida d'informació necessària per part dels familiars dels represaliats.



Un moment de la representació de l'obra. Foto: La Passió d'Olesa

La Passió tanca amb una participació nombrosa

TRADICIONS ▶ Segons les xifres facilitades per La Passió d'Olesa, l'edició d'enguany ha comptat amb l'assistència de 5.000 espectadors en el conjunt de les vuit representacions. Les mateixes fonts han confirmat que han mantingut els resultats de la temporada anterior, “en línia amb l'objectiu marcat prèviament”.

Un dels aspectes que ha remarcat l'entitat és la participació

d'actors i actrius i, “sobretot, del poble”. “La participació ciutadana ha estat molt nombrosa i ben variada i, sobretot, cal destacar les moltes incorporacions que hi ha hagut respecte a les edicions anteriors”, asseguren els organitzadors, que en conjunt fan una valoració positiva i volen transmetre el seu agraïment a totes les persones de la població i de la comarca que hi han participat enguany.

Solidaritat | Desè aniversari de Vive y Baila

L'entitat Vive y Baila, que fa 10 anys, ha organitzat una festa en benefici del projecte Llerre By Jordi. Els 6.400 euros recaptats es destinaran a la investigació de les malalties inflammatòries sistèmiques rares, com la que pateix l'infant abrerenc Jordi.

Abarrera

Troben les restes primigènies del castell de Voltrera

HISTÒRIA ▶ El 13 de maig es va iniciar la tercera campanya d'excavacions arqueològiques al castell de Voltrera, impulsada pel Servei de Patrimoni Cultural i Memòria Històrica de l'Ajuntament d'Abarrera en col·laboració amb la Universitat de Barcelona.

Segons fonts municipals, la recerca ha permès detectar al castell l'existència de diverses fases evolutives, entre les quals destaquen les primeres restes constructives del castell i la capella romànica, la reforma del castell amb cinta de muralla en època baix medieval i finalment les reformes de la masia moderna, la qual va mantenir una funció d'emplaçament fortificat fins al seu abandonament.

DIVULGAR EL PATRIMONI

La regidora de Patrimoni Cultural i Memòria Històrica, Arantxa Galofré, explica que, amb aquestes campanyes, des de l'Ajuntament pretenen impulsar la recerca del patrimoni ar-



Imatge actual de l'antic castell de Voltrera. Foto: Ajuntament

queològic del municipi “amb l'objectiu de transferir coneixement i divulgar el valor social i històric d'aquest element singular a tota la ciutadania”. Amb aquesta finalitat divulgativa, el 25 de maig es va organitzar una visita guiada al castell.

Els treballs, sota la direcció de l'arqueòleg Walter Alegria i la coordinació científica de Maria Soler, es van portar a terme fins al 24 de maig i formen part del projecte de recerca 'Prioros, senyors i prínceps. Els espais de poder a la Catalunya'.



Actuació musical de Vintage Hits al 'Happy Food Trucks'. Foto: Ajuntament

Gastronomia, música i balls a la fira de les 'foodtrucks'

GASTRONOMIA ▶ El cap de setmana del 17 al 19 de maig es va celebrar al recinte firal del parc de Can Morral la sisena edició de l'*Street Food*, la fira gastronòmica especialitzada en menjar ràpid.

Durant tres dies, més d'un miler de persones es van apropar a fer un tast de les diferents ofertes de cuina disponibles a les *foodtrucks* o caravanes de menjar ràpid. A més del gaudi dels sentits del gust i l'olfacte, els assistents a la fira van escoltar les

diverses actuacions musicals i van participar de les activitats preparades per l'Ajuntament i les diferents entitats locals col·laboradores amb l'organització de l'esdeveniment.

Classes de salsa amb Manel i zumba amb Vive y Baila, balls de flamenc amb les Juventudes Rocieras o l'actuació de Vintage Hits, van ser algunes de les activitats i espectacles del cap de setmana a Can Morral, que també comptava amb inflables per als més petits.



Orgull

la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

**UNHCR
ACNUR**
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

“El masclisme mata”

» Esparreguera plora l'assassinat d'una jove de 29 anys presumptament a mans de la seva exparella
» Una cinquantena de persones es concentren a l'Ajuntament per condemnar el crim: “Inadmissible”

FEMINICIDI ▶ “El masclisme mata. Enguany són ja 37 les víctimes de dones que han mort en mans de les seves parelles o exparelles. Inadmissible”, denunciava l'alcalde, Eduard Rivas, després de fer-se públic l'assassinat d'una dona de 29 anys presumptament a mans de la seva exparella. La víctima, veïna d'Òdena (Anoia) i mare d'una nena de quatre anys, va ser trobada morta en un punt d'una carretera d'Esparreguera el vespre del 19 de maig, després d'un avís rebut pels Mossos.

MINUT DE SILENCI I CONDEMNÀ
Un cop es va fer pública la notícia, l'Ajuntament d'Esparreguera va condemnar la mort violenta i va expressar la seva repulsa a “qualsevol forma de violència”, al mateix temps que convocava un minut de silenci davant la

Casa de la Vila, amb la presència d'una cinquantena de persones.

Durant la concentració, l'alcalde tornava a lamentar la “tràgica notícia” i transmetia la “solidaritat” i “col·laboració” amb la població d'Òdena, on havia nascut la víctima, de 29 anys. Rivas ressaltava un altre cop el rebuig del municipi i va posar de manifest que la concentració volia ser “un clam contra la violència i el masclisme”. Pocs dies després, el departament d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat confirmava la naturalesa de femicidi d'aquest crim i enviava tot l'escalf a familiars i amics. “No serem una societat lliure fins que les dones no tinguin plenament garantit el dret a viure lliures de violències masclistes”, van assenyalar des del Govern.

L'Ajuntament d'Òdena, per la seva banda, expressava el seu



Concentració davant la Casa de la Vila d'Esparreguera, on es va fer un minut de silenci. Foto: Gemma Sánchez/ACN

condol i, com a Esparreguera, convocava un minut de silenci davant del consistori.

INDICIS D'APUNYALAMENT

L'avís del succés es va rebre a tres quarts de nou de la nit del 19 de maig per un possible accident de trànsit. Aleshores, agents dels

Mossos i personal del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) es van adreçar al lloc i, després d'uns intents per reanimar la víctima, no van poder salvar-li la vida. Descartada la hipòtesi d'un accident de trànsit, el cas va passar a mans de la Divisió d'Investigació Criminal (DIC) dels Mos-

sos, que van trobar diverses punyalades en diferents parts del cos de la víctima. El Jutjat d'Instrucció número 3 de Martorell es va ocupar de l'aixecament del cadàver i el cas va quedar sota secret de sumari. L'exparella de la víctima va ser detinguda el dia 22 com a presumpte autor del crim.

Narcòtics | Desmantellen una plantació de marihuana

Els Mossos d'Esquadra van desmantellar el 8 de maig una plantació de marihuana en una casa de la població, on van trobar unes 1.300 plantes en un estat avançat de creixement. Durant l'operatiu policial van detenir un home de 31 anys.

Collbató

Desdoblen la xarxa d'aigua potable per millorar el servei

INFRAESTRUCTURES ▶ Segons informen fonts municipals, l'Ajuntament està executant durant el mes de maig les obres de desdoblament de la xarxa d'aigua potable al municipi.

Aquestes obres, que compten amb finançament procedent dels Fons Next Generation, tenen com a objectiu millorar la infraestructura i garantir un subministrament d'aigua més eficient i segur.

El contracte d'obres per l'execució del projecte de desdoblament de les canonades d'impulsió/distribució en la xarxa d'abastament d'aigua potable del municipi de Collbató ha estat adjudicat a Gestión y Técnicas del Agua S.A. (GESTAGUA) per un import total de 246.000 euros.

AFECTACIONS AL TRÀNSIT

L'actuació es fa per trams, començant des del dipòsit d'El Pujolet cap al municipi, en sentit contrari a la direcció del flux



Amb les obres es vol millorar el servei d'aigua potable. Foto: Ajuntament

d'aigua. En conseqüència, les obres han afectat de manera successiva i consecutiva la mobilitat de diverses vies, com diversos trams del carrer de La Muntanya. El primer, entre el carrer Josep Maria Lladó i l'inici del Passeig de La Fumada, un

segon, entre els carrers de Joan Vacarisses i Sant Antoni, i un tercer, fins al carrer Colon.

Per facilitar la circulació de vehicles durant el temps de durada de les obres, l'Ajuntament ha obert al trànsit una sèrie de vies alternatives.



Collbató para atenció a la seguretat digital. Foto: Pixabay

Més ciberseguretat contra possibles ciberatacs

TECNOLOGIA ▶ Amb l'adhesió de l'Ajuntament al model de ciberseguretat de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que es va fer pública el 30 d'abril, el municipi comptarà d'ara endavant amb més coneixement i eines per a la prevenció i resposta de ciberatacs.

Segons informa el consistori, aquests nous coneixements i eines són, entre altres, la protecció d'amenaces centrada en els usuaris i els seus equips de treball, la possibilitat d'obtenir

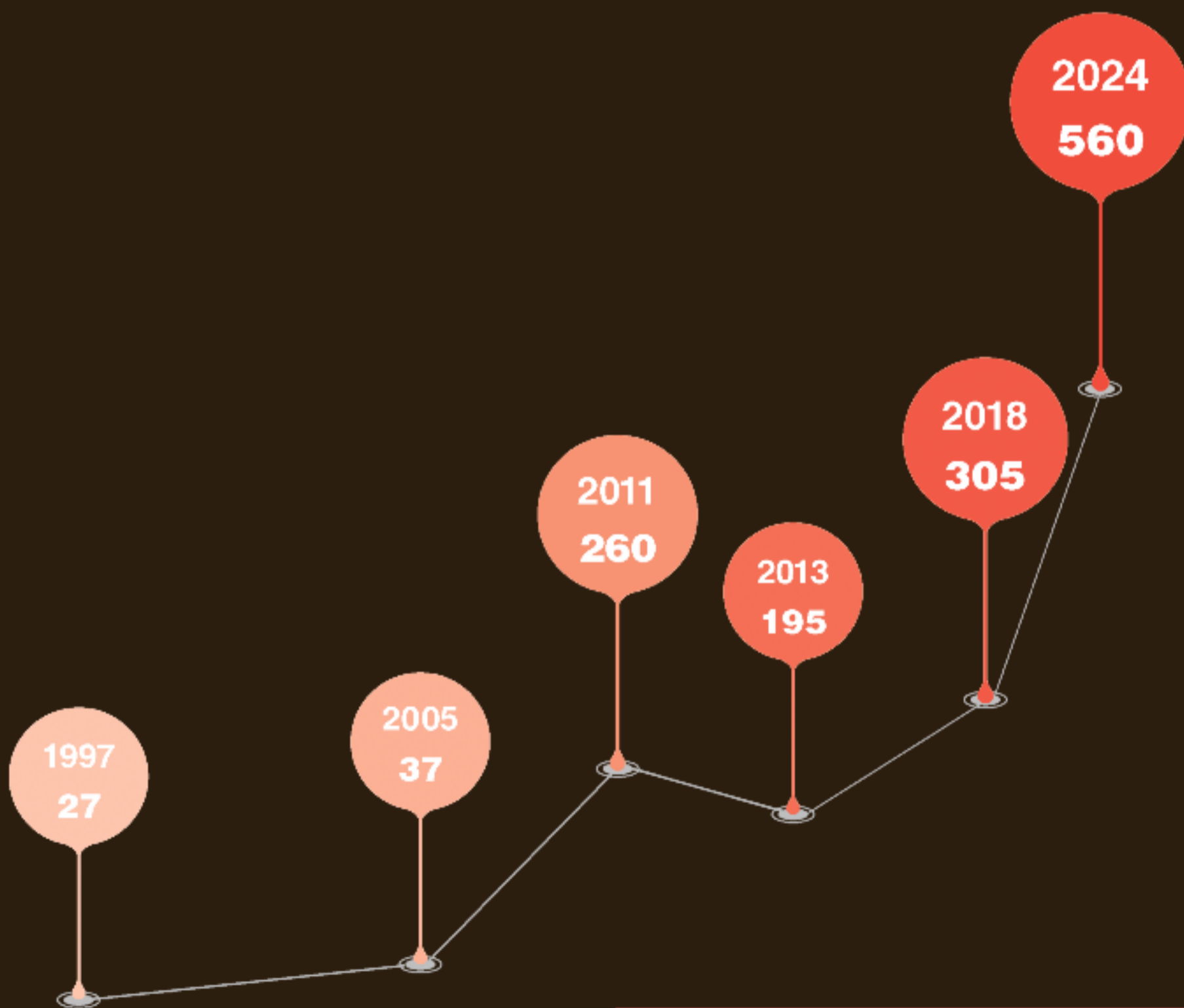
informes personalitzats a demanda, així com l'opció de disposar de filtres de seguretat per garantir una navegació segura a internet amb independència de la ubicació.

Davant l'augment del risc i la complexitat de patir ciberatacs per part de qualsevol organització, l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya dona suport i posa eines per conèixer millor aquesta realitat, fer una bona prevenció i acompanyar en donar una resposta ràpida quan cal.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*



Més de 560 mitjans associats

El conjunt d'Adri Sánchez va tancar el curs el passat 11 de maig amb una derrota per 4-3 contra el CFS Bisontes Castellón. Nou dies després, el Club Sala 5 de Martorell va anunciar que Sánchez continuarà un curs més a la banqueta d'un equip que ha acabat vuitè a Segona Divisió amb 11 victòries i set empats en 30 matxs.

Campiones indestructibles

» La sesrovirenca Jana Fernández i Alexia Putellas guanyen la Champions després de superar lesions
 » "El sacrifici ha valgut molt la pena", confessa Ona Batlle, amb una ferida al pòmul esquerre

Toni Delgado
SANT ESTEVE



"El temps és el millor autor: sempre troba un final perfecte", defensava el genial Charles Chaplin. La frase de *Charlot* encaixa amb el que es va viure el passat dissabte 25 de maig a San Mamés, quan faltaven tres segons per al minut 95 i feia tres minuts i mig que Alexia Putellas (Mollet del Vallès, 1994) havia saltat a la gespa.

La molletana remata la passada des de l'esquerra de Clàudia Pina i quan veu que la pilota entra a la porteria de Christiane Endler, es treu la samarreta, se la posa entre les dents per no perdre-la pel camí i fa una reverència a l'afició. "Havia entrat per aguantar una mica més el resultat, però he vist claríssim que hi havia allà un forat, i la Pina, com sempre, me l'ha deixat perfecta per impactar-la amb l'ànima", reflexiona després la capitana a Laura Brugués per a TV3.

No és un gol qualsevol. És el 2-0 a favor de les blaugrana, la diàna de la tranquil·litat després de l'inicial d'Aitana Bonmatí. La confirmació que, ara sí, el totpoderós Olympique Lyonnais, el botxí en dues finals (4-1, 2019 i 1-3, 2022), ja no té res a fer i que Putellas aixecarà, a les 20.13 hores, la tercera Champions per al Barça i el quart títol sobre quatre possibles, després de guanyar també la Supercopa, la Lliga i la Copa de la Reina. Jana Fernández (Sant Esteve Sesrovires, 2002) balla, canta, plora i viu mil emocions alhora. Fa temps que a la sesroviren-



Jana Fernández celebra la tercera Champions del Barça amb Coll i Alexia Putellas aixeca el trofeu dirigint-se a la grada. Fotos: German Parga/FC Barcelona

ca i la molletana els ha tocat patir la cara més fosca de l'esport: les maleïdes lesions.

"NO VAIG SER PROU RÀPIDA"

"No vaig ser prou ràpida per comprar una entrada, però sí per reservar els bitllets d'avió i l'allotjament. Volia enviar des de ben a prop la meva energia a l'equip, sobretot, a Alexia Putellas i Jana Fernández. Després dels pares, són les dues persones que més m'inspiren perquè no només són grans futbolistes, sinó que sumen al grup fins i tot quan han estat lesionades", m'explica l'endemà la Laura, una aficionada martorellenca. Una de les més de 40.000 persones que van voler donar suport al Barça. La majoria van contribuir a establir un nou rècord d'assistència a una final femenina de la Copa d'Europa: 50.827 persones.

Fernández no ha debutat aquest curs a la Champions. Hauria pogut jugar la final si Irene Paredes no s'hagués recuperat de la trepitjada de Melchie Dumornay en el primer minut del partit. A la sesrovirenca li va canviar la vida el 12 de febrer de 2022, sis dies abans del seu 20è aniversari, quan es va trencar el lligament encreuat del genoll dret. Va estar més d'un any sense jugar i va reparèixer contra el Villarreal CF, just el mateix rival contra qui va tornar aquesta temporada, el passat 13 d'abril. Fins aleshores, per culpa de les lesions només havia pogut disputar un partit.

A la Lliga, Fernández està tinent minuts i a bon nivell, i la seleccionadora Montse Tomé l'ha premiat amb la convocatòria per als dos matxs contra Dinamarca, de la fase de classificació per a l'Eurocopa de 2025 i que



es disputaran el pròxim divendres 31 de maig, a Velje, i el 4 de juny a l'estadi Heliodoro Rodríguez López de Tenerife.

Putellas va marcar el seu 190è gol en 426 matxs i va aixecar el seu 30è títol poc després de renovar el contracte fins al 30 de juny de 2026. La capitana es va trencar el lligament encreuat anterior del genoll esquerre el 5 de juliol de 2022 en un entrenament amb la selecció espanyola, a l'Abadia de Bisham i un dia abans de l'inici de l'Eurocopa de 2022. Es perdria quasi tota la temporada i tornaria als terrenys de joc contra el CD Sporting de Huelva, el dia que l'equip va rematar la Lliga. Al Phillip Stadion d'Eindhoven, va participar gairebé 10 minuts en la segona Champions guanyada contra el VfL Wolfsburg (3-2).

Un cop al genoll esquerre el passat novembre en un partit

contra el Benfica va obligar a Putellas a tornar a operar-se, i quan semblava veure la llum, va haver de repetir visita al quiròfan per fer-se una artroscòpia. Mentre tracta de recuperar el seu millor nivell, no deixa de sumar títols. Títols que deixen moments i records per a sempre. Instants compartits i també ferides de guerra, com la d'Ona Batlle al pòmul esquerre. La vilassarenca va tornar al Barça aquest estiu procedent del Manchester United i després de passar pel Madrid CCF i el Levante UD. Un dels grans motius de pes del retorn a Barcelona era aixecar la Champions, i ho va fer a San Mamés amb l'esmentada ferida al pòmul, fruit de l'impacte involuntari dels tacs de Kadidiatou Diani. "Em fa una mica de mal. Amb la festa d'ara em passarà tot. El sacrifici ha valgut molt la pena", confessava Batlle a *Teledporte*.



Mura Martorell
 TETERIA BOTIGA JAPONESA

Ens trobaràs

c/Trançesc Santacana 28 Martorell

insta: @muramartorell

face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa

WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE





Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

No t'ho perdís



Foto: X (@mesllibres)

En altres paraules

Un festival de paraules que es converteixen en literatura, música, art i espectacle. D'això tracta *En altres paraules*, una iniciativa que s'està tirant endavant al CaixaForum fins al 30 de maig i que proposa gaudir de la cultura amb vermuts poètics, tallers, conferències, concerts, esmorzars amb periodistes, activitats familiars i propostes diverses per a tots els públics. Les entrades per a cadascun dels actes costen entre sis i 15 euros i tot plegat té l'objectiu de fer reflexionar la ciutadania sobre el poder del diàleg i de la paraula, i donar visibilitat a les millors veus de la cultura i del panorama literari.



Famosos

La futbolista i capitana del FC Barcelona, Alexia Putellas (Mollet, 1994), ha creat una fundació pròpia que es diu Eleven i que vol ajudar les nenes vulnerables a través del futbol. Pròximament, obrirà la primera acadèmia a Mollet, on un equip d'educadores socials i d'entrenadores de futbol treballaran amb cent nenes d'entre 8 i 16 anys per ajudar-les a créixer socialment i emocionalment. Es tracta de la iniciativa més destacada que la molletana ha tirat endavant fora del camp, malgrat que a dins hi suma fites molt importants. Cal recordar que Putellas ha guanyat un Mundial amb la selecció espanyola i els grans premis futbolístics amb el Barça, i que, a més, ha rebut la Pilota d'Or a millor jugadora del món i dos Premis The Best FIFA. Per això, és àmpliament considerada la gran estrella contemporània del futbol femení i una de les millors de la història.

La fitxa

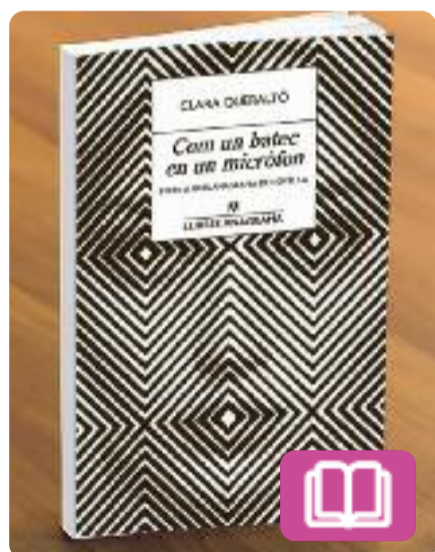
QUI ÉS? **ALEXIA PUTELLAS**

ÉS FAMOSA PER... **Ser la millor futbolista del món**
És considerada una estrella del futbol femení

QUÈ HA FET? **Crear una fundació per ajudar nenes vulnerables**
Es diu Eleven i treballarà per fer-les créixer socialment i emocionalment

A LES XARXES... **Felicitacions per la iniciativa**
Els usuaris aplaudeixen la proposta que tirarà endavant

Llibres



Com un batec en un micròfon
Clara Queraltó

Aquest llibre narra la història de la Gabriela, que ha decidit passar l'estiu a casa del seu avi, en un poble interior de l'Empordà. Sense voler-ho, s'enamora i viu un amor d'estiu que l'autora explica des de dues òptiques diferents: la de la Gabriela i la del noi, en Quim. És una oda als mecanismes de la seducció i l'atracció entre contraris.

Teatre



La Cenerentola
Gioachino Rossini

És una de les òperes més conegudes del món i aterra al Liceu fins al 1 de juny. Està basada en el tradicional conte de *La ventafocs*, que explica la història de la jove serventa, però sense els aspectes màgics i fabulosos de la versió original. A més, inclou alguns canvis en el paper de personatges com la fada o la madrastra, reconvertits en figures noves.

Música



Fronteras invisibles
La Barranca

La banda mallorquina més destacada d'ska i reggae presenta el seu primer disc de llarga durada, amb una dotzena de cançons amb les quals el grup busca transmetre bones vibracions. Hi predominen els ritmes jamaicans i les melodies de la música mestissa catalana, amb els instruments de vent i les veus com a principals protagonistes.

Pelis i sèries



El primat de Polònia
Michał Kondrat

La pel·lícula narra la història del cardenal Wyszyński, un líder espiritual polonès que s'enfronta a les autoritats comunistes per obtenir més drets per a l'Església i la nació, i estableix les bases per a l'ascens del Papa Joan Pau II i la caiguda del comunisme a Europa. És un film basat en fets reals que recorda aquesta figura tan destacada i, a la vegada, silenciada.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Aquest és el millor esport per als nens

Foto: Freepik



i PEDIATRIA

Probablement, els pedagogs dirien que el millor esport és el que triïn els mateixos infants. És cert, perquè així estaran més motivats. Però hi ha més arguments a l'hora d'escollir un esport, i la majoria dels metges, així com la Fundació Espanyola del Cor, coincideixen a definir la natació com el més complet de tots i, per tant, el més recomanable en general.

La raó és que a l'hora de nedar hi intervenen molts grups musculars diferents. D'aquesta manera, la natació aporta, per si mateixa, la majoria dels beneficis de tots els altres esports. Incrementa la flexibilitat, afavoreix la coordinació i l'agilitat, millora la resposta cardiovascular davant l'esforç i, fins i tot, ajuda a l'estimulació de les persones amb problemes neurològics i paràlisi cerebral. Però no només això: la natació afavoreix la socialització, ensenya als infants nocions de salvament i fomenta el respecte i l'autoacceptació dins del grup.

Això sí, per aconseguir el màxim rendiment cal ser constant. La intensitat de les sessions ha d'anar augmentant de forma progressiva fins a arribar a una mitjana desitjable de tres sessions setmanals d'uns trenta minuts.

Les claus.....

COMPLET

En la pràctica de la natació hi intervenen un gran nombre de grups musculars

SALUDABLE

El medi aquàtic és perfecte per mantenir adequadament el sistema cardiovascular

MILLORES

La natació augmenta la flexibilitat i afavoreix la coordinació, l'agilitat i la socialització

CONSTÀNCIA

La intensitat de les sessions ha d'anar augmentant de forma progressiva

Foto: Freepik



UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es **BIZUM al 33512**

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** **900 104 971**

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- 5€ Manta (3 persones)
- 33€ Set de cuina (4 persones)
- 20€ Tendal o bitòlac (4 x 6 metres)

* Depèn del tipus de aportació. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGTBQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE



Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

